

■ Rahid Ulusel

Üçüncü hissə

Qüdrətli insanlar faciəni - hadisə kimi yox, tale kimi yaşayırlar.

Mövcudluğu həyata çevirən tükənməz qüvvə - yalnız iradə.

Gözəl, yaraşığı insanlar üstün cəmiyyətin açıq görünən keyfiyyətləridir.

Heyat - iki əbədiyyət arasındakı körpüdə bir dəfə ölməzəcə keçmək şansı.

Fundamental paxıl İnsana və onun Taleyinə eyni vaxtda paxıllıq edir.

İnsan, evinin qapısını örtüb çölə çıxan kimi dünyaya "girir": ancaq bu dünyaların ikisi də bir boydadır.

Şam olmasın, çıraq olmasın...
Dünya zülmətə qərq olsa da - Dahi alının işığına yazar!

Heyat ömrün arxipelağı deyil, bütöv bir adasıdır.

İnsan-aysberq: sudaki hissəsi - təbiət, üzdəki hissəsi - sivilizasiya.

Cahilin məntiqi: anın qədrini bil, ömür necə keçir keçsin.

Məhəbbətin çevrəsi qəssabın danaya münasibəti qədər darala bilər.

Hər xoruzlanan banlamaq peşəsinə yiyələnmə bilmir.

Küçə - ensiklopediyadır. İnsan ensiklopediyası.

Bu malikanədə hər şey var - İnsandan başqa.

Rəqabətin mühərriki - qibtə etdiyini yıxmaq yox, ötmək.

Yanlışlıqları darasan, ölü həqiqətlər bit şəklinde töküləcək.

Meqapolislərdə bir-birinin əl-ayağına dolaşan milyonlarla robinzon kruzolar yaşayır.

Adam var - termos kimi sınıb tökülüb içine: xırçılı tısqısı eşidilir.

Hər insanın içində bir dahinin şineli didilir.

Adamların çoxu qocalmır, köhnəlir.

Təhlükəli yuxu - yatan yaddaş.

Şöhret - dördayaqlıların ən bərk qaçanıdır.

Gəl, dost olaq! Dostlarımızın düşmənləri, düşmənlərimizin dostları arasında...

Səhər açılarda bir qarışqanın dalınca düşüb gət-sən, günün sonunda görürsən ki, heyat necə mənalıdır.

Xeyalların ən gözəli - heyatda olmadığın zamanları düşünmək.

Jan de Labryuyer deyirdi: "Heyat onu hiss edənlər üçün - faciə, dərk edənlər üçün - komediyadır." Hiss və dərk etməyənlər üçün yalnız - Əyləncə.

Hadisələrin rəlfeyində diyirləndikcə, mahiyyətin yuvasından uzaqlaşırısan.

Hər gün insanın heyatında nəyinsə Başlanğıcı, nəyinsə Sonu olmalıdır.

Biz hər il 365 gün xoşbəxt oluruq: hər gün oyanıb işıqlı dünyanı görməklə.

Güləndə bədən çimər, çiməndə bədən gülür.

İNSAN-AYSBERQ: HƏYATLA DOLANIŞIQ ARASINDA XXI ƏSRİN AFORİZMLƏRİ

Pulu sevirilər, amma onunla dostluq etmirlər.

Ölməmək - hələ yaşamaq demək deyil.

Diriliyində qazandığı reputasiya ölümündən sonra qəlp çıxdı.

Gic-gic düşünmək elə gic-gic danışmağa taydır.

Bir çox qəzalar əyləcsiz dillər tərəfindən törədilir.

Pulun üstündəki böyük adamı klonlaşdırırlar.

Yaddaşında xatirələrindən başqa bir şeyi olmayan adamlar bütün pullarını heç nəyə xərcləməyib yalnız seyfde saxlayan varlılar kimidir.

Yaşadılar bərabər yaşlanırlar, lakin fərqli qocalırlar.

Heyatının sonunadək insanın daşımağa məhkum olduğu getdikcə ağırlaşan yeganə yükü - onun yaddaş.

Elə nadir əyar-insanlar var ki, onlarla ünsiyyətdə olarkən özünü daha yaxşı tanıyırsan.

Heyatın mənası: onsuz yaşamağın mümkün olmadığı özünün ən yüksək, həm də faciəvi təsdiqini intiharda tapır.

Yaşamaq üçün ağıl, yaratmaq üçün zəka, dolanmaq üçün zəhmət lazımdır, baş girliyə gün keçirmək üçün - heç biri.

müqəddəsliyini, heç zaman kəsilməyəcək isti nəfəsini bütün dünyaya daşmalıdır.

Ağıllı adamın uzaqgörənliyi ona palıd möhkəmliyi və uzunömürlülüğü verir.

İnsanlığın getdiyi böyük yola qoşulmaq üçün yolsuzlardan aralanmalı.

Yonulmayan taxta-adamdan ancaq şlaqbaum düzəltmək olar.

İtirilmiş başı çox zaman başqaları - özü də ona ehtiyacı olmayanlar tapır.

Gərək heç zaman qorxmayasan: üstünə səndən balaca adamlar gəlsə də.

İnsan və Vicdan sıldırımında görüşür.

Məsuliyyətli adam qeyri-ciddi, ciddi adam məsuliyyətsiz ola bilməz.

Tale - insanın alınına yox, onun hərəkət edən ayağına, güc verən dizinə, iş görən əlinə, yol tapan gözüne, yarım keçən sinəsinə, yanılmayan qəlbinə, heyat qanunlarını arayıb öz səmtini açan beyninə yazılı!

İnsan bəlli ömür hüdudlarından yalnız qanadlanıb uçmaqla çıxıb bilər.

Sənətkar-fotoqrafın hafizəsində də dürlü insanların daim genişlənən canlı foto-albomu var.

İnsanlar var ki, onların sifətinin lövhəsi suçlarını yazmağa bəs eləməz.

Yoxsulların çatışmayan cəhəti - cındırları arasından özlərinin görünməməsi.

Milyonlarla insanın şəxsiyyətinin inkar olunduğu zəmində yetişir - şəxsiyyətə pərəstis.

Heyat təcrübəsi: bunu özün yaradırsan.

İnsana səmti başqaları üçün olan yolu göstərmək, onu azdırmaq deməkdir.

Hər şeyin üzərindən sürətlə sürüşüb keçərkən, insan yoxsulşanmır, genişlənir.

Dilini opuntia kaktusu kimi çölə atanların Eynşteyn yox, kloun olmaq şansı var.

Danışın, danışın: kim olduğunuzu öz dilinizdən eşidək.

Özünü təsdiq özgeiniinkarla qazanılır.

Cəmiyyətin dişləri tökülür - çürümüş adamlarla.

Ölmək və yox olmaq: itirilmiş heyatın aqibəti ikincidir.

Həm sovet, həm də müstəqillik çağında yaşayan adamların çoxu, həqiqətən, yaman dəyişib - olub kentavr.

Efq-çəkmə elə zənn edir ki, corab ayaq üçün yox, onun üçündür.

İnsana onun özünə heç zaman vermədiyi suallardan verin.

Müdrəkləşmədən dünyadan getmək - heyatın yarımçıq qalması deməkdir.

Cəmiyyət - Heyatı və Əyləncəni ayırd edə bilməmək səviyyəsinə qədər sıyıqlaşa bilər.

Ölərkən - meyit olmaq istəmirsənsə, diri ikən - insan ol!

Adamlar xırdalaşdıqca, düşükləri torun gözü də balacalaşır.

İki dost varsa, deməli, dünyada düşmənlərin iki yolu kəsilib.

Çoxları doğum və ölüm arasını heyat kimi yox, interval kimi yaşayır.

Şöhretinin başına çaparaq fırlanan adamlar axırı gicəlib yerə yığılırlar.

Güzəştə getdiklərimizin çoxunun - itirdiklərimiz olduğundan xəbərsizik.

İşıqlandırdıqlarınızda görünür, zülmətləndirdiklərinizdə itirirsiniz.

İnsanlar öz xasiyyətlərinin yüngül və dayaz tərəflərini temperamentlərinə uyğun olaraq bəzən sızarsız, bəzən də daşar-daşar təzahür etdirirlər.

Özünü reallaşdırma bilməyən kinli adamların toplanıb tuluqlanmış aqressiyası ən gözəlilməz hallarda püskürə bilər.

Reputasiyanın qazanılmasından sonra onun mozaikası, itirilməsindən sonra yamanması başlayır.

Arqumenti həmişə udan yox, uzuzan axtarır.

İnsanlar çox zaman təsəvvür etdikləri potensial imkanları ilə başqalarının real imkanlarını tutuşdurub, özlərinin şəksiz üstün olduqlarını zənn edirlər.

Axmağın üstünlüyü: onun repertuarı həmişə ağıllınlıktan zəngin olur.

Artıqlıq - çatışmazlığın yuxarı həddi.

Zarafat - rəqibin düşmən olmasına potensial bəhanədir.

Heyatı təlimatlarla yaşayan adamlar daha çox azır, dolaşığa düşürlər.

Əsl dərs qurtarıandan sonra başlayır.

Uzaqgörənlərlə yaxıngörənlər heyat yolunda həmişə toqquşur. Sonra nəzakətlə bir-birinə yol verib ötüşürlər.

İnsan doğulduğu yurdun ona doğma olan beşik